

בהוקרה מתנועת המושבים בישראל

המייסדים

עין הבשור | 1982

במהלך השנים הוכיח דגם ניהול זה את עצמו המושב פורח ומשגשג. מרבית שנותיו היה ביישוב רוב לעובדי החקלאות. במושב גדלו בעיקר גיפסנית, פרח שעווה, חרציות, ורדים, פלפלים, עגבניות, מנגו, צמחי תבלין ולולי הודים באופן פרטי, וכן נוהלו גידולים משותפים של בוטנים, בצל, תפוח-אדמה וגזר, אשר הכנסותיהם מימנו הוצאות יישוביות משותפות. גודל נחלה ביישוב היה 40 דונם וכל משפחה קיבלה הקצאה של 20,000 קו"ב מים. בשנת 1997 אושרה תוכנית הרחבה לשכונת בנים ממשיתים, אשר חזרו למושב בהמוניהם. תוכנית זו הגדילה את כמות הנחלות במושב מ-75 ל-155, כמו כן התקבל אישור לתוספת של 80 משבצות קרקע בגודל של כ-700 מ"ר לשכונת "בנה ביתך" (ללא קרקע חקלאית). גם שכונה זו אוכלסה ברובה על-ידי בני המושב. במושב פועלים שני ועדים: ועד חקלאי לאגודה החקלאית * ועד קהילתי לאגודה הקהילתית.

במושב עין הבשור קיימת עדיין זהות ועדים. הועד מתכנס כל שבוע, על פי סדר יום שנקבע מראש, ומקיים כ-45 ישיבות בשנה. כל הפעילות הקהילתית מתוקצבת ומאושרת על ידי האסיפה הכללית, אחת לשנה. התשלום הקהילתי נגבה מכל חברי האגודה וממתיישיבי "בנה ביתך". בעין-הבשור חיים כיום בהרמוניה שלוש דורות, המקיימים חיי תרבות וחברה פעילים, במושב פועלת תנועת נוער "בני המושבים", קיימים מועדון חברים, מועדון ותיקים, מועדון נוער, ישנם ספריה, ארכיון, בריכת שחיה מגרשי ספורט ומגרשי משחקים, כל החגים נחגגים בצוותא, ובנוסף קיימות מסורות מקומיות כגון יום ספורט לזכר הבנים והבנות שאינם עמנו עוד, טקס סיום החופש הגדול ועליה לכיתה א' ופעילויות חברתיות נוספות.

מושב עין-הבשור נמצא בדרום-מערב הארץ, כ-6 קילומטרים מגבול רצועת עזה, בתחומי המועצה האזורית אשכול. היישוב הנו בעל אופי חקלאי-כפרי, המקיים חיים קהילתיים פעילים ביותר. שטחו הכולל כ-7,400 דונם ונכון לשנת 2017 מונה 235 משפחות, הכוללות כ-1200 נפשות, בנוסף גרים ביישוב תושבים רבים בשכירות. זהו היישוב הגדול ביותר בשטחי המועצה. קרקע היישוב חולית ומאפשר גידולי ירקות, מטעי פירות, פרחים ותבלינים. המושב משתייך תנועתית לתנועת המושבים, אך הוקם ללא תמיכת כל גורם התיישבותי.

שם המושב נקבע בשל קרבתו לנביעת "עין הבשור" בנחל הבשור, אשר גובל בשטחי המושב. לפני כן בחרו המתיישבים בשם "מבוא סיני", אך השם נחה על-ידי ועדת השמות הממשלתית. עד לסוף שנת 1983 נקרא היישוב "תל שרוחן" על שם תל ארכיאולוגי המצוי בפאתי שטחי היישוב.

סיפור הקמת המושב: עם חתימת הסכם השלום עם מצרים התאגדה קבוצת תושבים מיישובי פתחת רפיח וסיני, אשר בחרו לדחות את הצעת המוסדות המיישבים בנוגע להמשך התיישבות, ובחרו לקבוע את גורלן במו-דיהן באמצעות בחירת נקודה חדשה לעליה לקרקע ודגם ניהול החיים המשותפים, אשר היה חדשני וייחודי לזמנו. למרות התנגדות המוסדות המיישבים, בחרו 75 משפחות לקחת את גורלן בידיהן ולהשקיע את כספי פיצויי הפינוי ואת הונם העצמי ובהקמת יישוב כרצונם בכוחות עצמיהם.

המתיישבים הגיעו מהיישובים הבאים: שדות, נתיב-העשרה, אגודה, דיקלה, פריאל, תלמי-יוסף, חרובית (ת"ס'ג), מרכז אבשלום, העיר ימית, זהרון, נביעות. מסרות "האגודה השיתופית תל-שרוחן" היו להקים אגודה חקלאית שיתופית ומושב עובדים להתיישבות חקלאית שיתופית באזור תל-שרוחן.

חבריה אימצו את עקרונות תנועת המושבים בשינויים הבאים: 1. ללא ערבות הדדית (כלכלית) 2. ללא שיווק מאורגן / משותף 3. ללא זהות פוליטית 4. תכנון פזי שונה מהמקובל (חלוקת א' גדולות ליד הבתים), 5. משקים עצמאיים וחי' קהילה משותפים.

תנועת המושבים בישראל. שומרים על המרחב הכפרי. שליחות לאומית שהיא זכות

